

รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๕
วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
ณ สถาบันพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีชุมชนแห่งเอเชีย
วิทยาเขตสะลวง – ซี้เหล็ก อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่

ผู้มาประชุม

๑.	ศ.เกียรติคุณ นพ.อาวุธ ศรีศุกรี	ที่ปรึกษาสภามหาวิทยาลัย
๒.	ศ.เกียรติคุณ ดร.กิตติชัย วัฒนานิก	นายกสภามหาวิทยาลัย
๓.	นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และอุปนายกสภามหาวิทยาลัย
๔.	ผศ.ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า	อธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๕.	นางทองอยู่ อานนทวิลาศ	ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๖.	รศ.ว่าที่ร้อยตรีสกล แก้วศิริ	ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง
๗.	ศ.ดร.ณรงค์ ปันนัม	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๘.	นายทินกร นำบุญจิตต์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๙.	นายบุญเอื้อ บัวสรวง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐.	นายปริญญา ปานทอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑.	นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๒.	รศ.ดร.วรรณวดี ม้าลำพอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๓.	ดร.ศุภวัตร ภูวกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔.	ผศ.ดร.สายสมร สร้อยอินตะ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕.	รศ.ประสิทธิ์ กิจจนศิริ	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร
๑๖.	ผศ.ดร.อรพินทร์ ศิริบุญมา	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร
๑๗.	ดร.ศุภกฤษ เมธีโกคพงษ์	ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร
๑๘.	ดร.บังอร ฉัตรรุ่งเรือง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๑๙.	ผศ.สมบัติ สิงฆราช	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๒๐.	ผศ.สัญญา สะสอง	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๒๑.	ผศ.สารุ่ง ตันตระกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากคณาจารย์ประจำ
๒๒.	นายถนัด บุญชัย	รองอธิการบดี เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้ไม่มาประชุม

๑.	รศ.ดร.บุญวัฒน์	อัทชู	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๒.	นางอรวรรณ	ชยางกูร	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
๓.	ผศ.ดร.ธรรมกิตต์	ธรรมโม	รองอธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.	นางสาวมนัญญา	รัตนกิจ	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๒.	นางสาวพัชรินทร์	สมพุดิ	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๓.	นางสาวปราณีศา	จันทร์มา	ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย
๔.	ว่าที่ร้อยตรีโกศล	แสงงาม	ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการประชุมสภามหาวิทยาลัย
๕.	นายอุดมศักดิ์	ปัญญาอินทร์	สำนักงานสภามหาวิทยาลัย
๖.	นางสาวณัฐกานต์	ชันไชย	นิติกรประจำสำนักงานสภามหาวิทยาลัย
๗.	รศ.ดร.ประพันธ์	ธรรมไชย	ว่าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
๘.	ผศ.บัญชา	อินทะกุล	รองอธิการบดีฝ่ายวิทยาเขตสะลวง – ชี้เหล็ก
๙.	ผศ.เยี่ยมลักษณ์	อุดาการ	คณบดีคณะครุศาสตร์
๑๐.	ผศ.สุกัญญา	คำนวนสกุณี	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
๑๑.	ผศ.ดร.ชวิต	จิตรวิจารณ์	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
๑๒.	ผศ.ดร.ชาติรี	มณีโกศล	รองคณบดีคณะครุศาสตร์
๑๓.	รศ.ดร.วัฒนพงษ์	รักษิวิเชียร	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีชุมชนแห่งเอเชีย
๑๔.	ผศ.สุชานาฏ	สิตานุรักษ์	ผู้อำนวยการสถาบันภาษา ศิลปะและวัฒนธรรม
๑๕.	ผศ.กัลยา	หงษาวงศ์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
๑๖.	นายสุชัชจี้	ศรีแก้ว	รองผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีชุมชนแห่งเอเชีย
๑๗.	ดร.วรจิตต์	เศรษฐพรศักดิ์	รองผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีชุมชนแห่งเอเชีย
๑๘.	ดร.ณัฐิยา	ตันตราพันธ์	รองผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีชุมชนแห่งเอเชีย

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวเปิดประชุม และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ**๑.๑ เรื่องแจ้งของประธานที่ประชุม**

- ไม่มี -

๑.๒ เรื่องแจ้งของมหาวิทยาลัย

- ไม่มี -

๑.๓ เรื่องแจ้งของเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๔.๑ พิจารณาเรื่องนโยบายหรือระดมความคิด

๔.๑.๑ โครงการผลิตและพัฒนาครูสู่ความเป็นเลิศ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยนำเสนอที่ประชุมว่า ตามที่สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามมติสภามหาวิทยาลัย โดยมีนายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และอุปนายกสภามหาวิทยาลัย เป็นประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ติดตามผลการดำเนินงานโครงการผลิตและพัฒนาครูสู่ความเป็นเลิศมาอย่างต่อเนื่อง การประชุมในครั้งนี้คณะกรรมการฯ ได้เชิญคณะครุศาสตร์มารายงานผลความก้าวหน้าโครงการดังกล่าวต่อสภามหาวิทยาลัย

นายบุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ในฐานะ ประธานกรรมการ คณะกรรมการติดตามมติสภามหาวิทยาลัย นำเสนอที่ประชุมว่าโครงการนี้เป็นโครงการสำคัญของมหาวิทยาลัย เป็นโครงการที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และคณบดีคณะครุศาสตร์ได้ดูแลอย่างใกล้ชิด ในส่วนของคณะกรรมการฯ มีข้อกังวลว่ากระบวนการ ขั้นตอนในการดำเนินงานของโครงการดังกล่าว มีประเด็นใดที่สภามหาวิทยาลัยจะสามารถช่วยแก้ไขหรือทำให้โครงการนี้ไปสู่ความเป็นเลิศได้ตามต้องการ จึงได้เชิญคณบดี รองคณบดี มาให้ข้อมูลต่อสภามหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาตรี มณีโกศล รองคณบดีคณะครุศาสตร์รายงานว่าการดำเนินงานโครงการนี้ได้เริ่มต้นครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๕๒ ตั้งแต่วางแผน กำหนดโครงสร้าง กรอบแนวคิดต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้นำมาสู่การเริ่มดำเนินงานตามโครงการ เมื่อปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา รายละเอียดตามเอกสารหมายเลข ๔.๑.๑-๑ โดยขอรายงานความก้าวหน้าของกิจกรรมที่ดำเนินการในรอบปี ๒๕๕๕ ซึ่งมี ๔ ประเด็น ได้แก่

กิจกรรมที่ ๑ : การจัดทำ Course Syllabus และหลักสูตร Pre-university

มีวัตถุประสงค์ คือ

๑. เพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในการพัฒนาพิสัย-สุปฏิปโน พิสัยสุวิชาโน พิสัยสุศาสโน และพิสัยสุปชาโน
๒. เพื่อจัดทำแนวการสอนรายวิชาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีพิสัยสุปฏิปโน พิสัยสุวิชาโน พิสัยสุศาสโน และพิสัยสุปชาโน โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นฐาน
๓. การจัดทำหลักสูตร Pre-university ให้กับนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย อาจารย์อาวุโส อาจารย์ผู้สอนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อาจารย์ผู้สอนจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอาจารย์ผู้สอนจากคณะครุศาสตร์ รวมทั้งหมดจำนวน ๕๐ คน โดยมีเป้าหมายเพื่อจัดทำรายละเอียดในรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรสาขาวิชาการประถมศึกษา ตามแบบ มคอ.๓

กิจกรรมที่ ๒ : การคัดเลือกผู้เข้ารับการศึกษา

ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย ๆ ๗ กิจกรรม ดังนี้

- กิจกรรมย่อยที่ ๑ : การกำหนดหลักเกณฑ์/คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้ารับการศึกษา
- กิจกรรมย่อยที่ ๒ : การประชาสัมพันธ์โครงการ
- กิจกรรมย่อยที่ ๓ : การจัดทำประกาศการรับสมัคร/กำหนดการรับสมัคร/กำหนดการสอบคัดเลือก/กำหนดการประกาศผลสอบ และกำหนดการรายงานตัวและเข้าศึกษาตามหลักสูตร
- กิจกรรมย่อยที่ ๔ : การกำหนดเงื่อนไข/หลักเกณฑ์การให้และการงดให้ทุนการศึกษา/การจัดตั้งกองทุน
- กิจกรรมย่อยที่ ๕ : การจัดทำแบบทดสอบ
  - แบบทดสอบความรู้พื้นฐาน
  - แบบทดสอบวัดแววจิตใจ
  - แบบสอบสัมภาษณ์/เกณฑ์
  - แบบประเมินแฟ้มสะสมงาน
- กิจกรรมย่อยที่ ๖ : การดำเนินการสอบคัดเลือก
  - คัดเลือกบุคคลที่มีสิทธิ์สอบโดยคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด
  - ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์สอบคัดเลือก
  - สอบคัดเลือก (ข้อเขียนและสัมภาษณ์)
  - ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสอบคัดเลือก
- กิจกรรมย่อยที่ ๗ : การรายงานตัว/ทำสัญญารับทุน

กิจกรรมที่ ๓ : กิจกรรม Pre-university

มีวัตถุประสงค์ คือ

๑. เพื่อพัฒนาจิตวิญญาณครูและจิตวิญญาณแห่งความเป็นมนุษย์
๒. เพื่อพัฒนาคุณสมบัติ และคุณลักษณะสำคัญแห่งความเป็นนักศึกษาวิชาชีพครู
๓. เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตและในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาวิชาชีพครู
๔. เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานสำหรับการศึกษาระดับอุดมศึกษา
๕. เพื่อพัฒนามโนคติ (Concept) ที่ถูกต้องของสาระสำคัญ ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพครู

กิจกรรมที่ ๔ : กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๕

มหาวิทยาลัยได้พิจารณาคัดเลือกอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นแบบอย่างที่ดีของการเป็นครูไปทำหน้าที่ผู้สอน โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนที่ยึดวิจัยเป็นฐาน (Research-based Instruction) โดยในภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๕ นี้ นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนจำนวน ๖ รายวิชา ๑๘ หน่วยกิต

ทั้งนี้ ก่อนที่จะเริ่มจัดการเรียนการสอนนั้น คณะครุศาสตร์ได้ทำการเชิญอาจารย์ผู้สอนมาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนที่ยึดวิจัยเป็นฐาน ให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในทางปฏิบัติ

รายละเอียดตามเอกสารหมายเลข ๔.๑.๑ และ ๔.๑.๑-๒

ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ประการสำคัญที่จะทำให้โครงการนี้สำเร็จ คือ ทำอย่างไรที่จะทำให้สิ่งที่คิดและเขียนไว้นี้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้
๒. สิ่งที่ควรพิจารณาคือการทำความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอน จะสำเร็จได้หรือไม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้เรียนแต่ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีการให้เป็นไปตามที่โครงการต้องการอย่างไร
๓. ควรทำให้ผู้สอนมีแรงจูงใจที่อยากเป็นครูเสียก่อน เมื่ออยากเป็นครูแล้ววิธีการสอนจะเปลี่ยนไป
๔. คุณภาพที่พึงประสงค์ ควรประกอบด้วย
  - (๑) ความรู้ดี ปฏิบัติได้ดี
  - (๒) รักความเป็นครู
  - (๓) รักนักเรียน
  - (๔) รักหมู่คณะ
  - (๕) สนใจใฝ่รู้
  - (๖) มีคุณธรรม จริยธรรม
  - (๗) รับผิดชอบงานในหน้าที่
  - (๘) พินิจพิจารณาให้ไตร่ตรอง ปรับปรุงต่อเนื่อง
  - (๙) สื่อสารกับนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องได้ดี
  - (๑๐) เป็นตัวอย่างในทางดี
  - (๑๑) มุ่งหวังเป็นครูที่ดีและมีลูกศิษย์ที่มีคุณภาพ
๕. ควรปรับวิธีการสอนโดยสอนให้น้อยลงแต่ให้เรียนรู้เองมากขึ้น และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มนักเรียนและครู ซึ่งครูต้องเรียนไปพร้อมกับนักเรียน มีการเรียนกลุ่มย่อยซึ่งความหมายคือมีการโต้ตอบระหว่างครูกับนักเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และต้องให้แสดงออกเต็มที่ ถ้าสอนกลุ่มใหญ่จะทำลักษณะนี้ไม่ได้ ควรมีครูประจำกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ ๑๐ คน ถ้าหากเกินกว่า ๑๐ คน จะไม่ได้ผล ต้องมีการปฏิบัติจริงไม่ใช่ฝึกปฏิบัติเท่านั้น การฝึกปฏิบัติจากของจริงจะทำให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้และเรียนเอง ครูไม่ควรสอนตามตำราเท่านั้น แต่ควรสอนตามที่นักเรียนได้ไปเรียนรู้มา ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมาก ควรเปลี่ยนผู้สอนให้เป็นผู้ชี้แนะ ต้องสอนน้อยลงแต่ให้นักศึกษาได้แสดงความเห็นและการเรียนรู้มากขึ้น

๖. ประเด็นที่ควรพิจารณา คือจำนวนกลุ่ม ๔๐ คน อาจจะมีจำนวนน้อยแล้ว แต่ควรจะต้องแบ่งกลุ่มให้มีจำนวนน้อยลงอีก และคัดเลือกกลุ่มที่คิดว่าจะพัฒนาต่อไปได้แน่ ๆ ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการเดียวกับ ๔๐ คนเหมือนกัน มิเช่นนั้นอาจจะประสบความสำเร็จยาก

๗. การจัดการศึกษาต้องยึดหลักการว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ นั่นคือผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ ให้เต็มตามศักยภาพ ครูควรเปลี่ยนบทบาท แทนที่จะสอนหน้ากระดานดำ ครูต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศให้อำนวยต่อการเรียนรู้ ครูและผู้เรียนต้องเรียนรู้ไปด้วยกัน มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๙ เขียนไว้ว่า “การจัดการศึกษาของอบรมขององค์กรวิชาชีพ หรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ”

๘. ปัจจุบันตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ แบ่งการศึกษาไทยออกเป็น ๓ ระบบ คือ (๑) ในระบบ (๒) นอกกระบบ และ (๓) ตามอัธยาศัย แต่โลกเปลี่ยนไป การศึกษาทางเลือก (Alternative education) เข้ามามีบทบาทมากขึ้น จึงควรให้ความสำคัญกับการศึกษาทางเลือก ซึ่งในต่างประเทศให้ความสำคัญกับการศึกษาทางเลือกมาก ต่อไปนี้องค์กรที่จะอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว คือองค์กรที่เรียนรู้ได้เร็วกว่าและเก่งกว่าคู่แข่ง ดังนั้น องค์กรนั้นก็เป็้องค์กรแห่งการเรียนรู้ หมายความว่าบุคลากรในองค์กรนั้นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ learning how to learn เพื่อให้เกิด thinking about thinking คิดที่จะคิดต่อไปได้ มหาวิทยาลัยราชภัฏควรคิดไปข้างหน้า และศึกษาดูว่าโลกเปลี่ยนไปอย่างไร การศึกษาทางเลือกเปลี่ยนไปทุกวัน การศึกษาทางเลือกคืออะไร ทำอะไรกันบ้าง

๙. ถ้าเราไม่เก่งภาษาอังกฤษก็จะสู้คนอื่นไม่ได้ ที่สำคัญกว่านั้นคือความรู้ต่าง ๆ ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ หากไม่รู้ภาษาอังกฤษ องค์ความรู้ (knowledge) ใหม่ ๆ เราจะรู้ได้อย่างไร และองค์ความรู้ต่าง ๆ ก็จะมีอายุที่สั้น ความรู้วันนี้จะหมดไปโดยเร็ว และความรู้ใหม่จะเกิดขึ้น หากไม่ใช่ learning how to learn มาเรียนรู้เป็นตัวนำก็จะไปตามคนอื่นตลอด โอกาสที่จะเป็นผู้นำไม่มี มหาวิทยาลัยควรให้บุคลากรกลุ่มหนึ่งไปทำวิจัยเรื่องการศึกษาทางเลือก และส่งบุคลากรไปศึกษาดูงานในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เพื่อที่จะนำมาพัฒนา มหาวิทยาลัยต่อไป ควรจะไปดูการศึกษาทางเลือกที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลงไป

๑๐. โครงการลักษณะนี้สิ่งที่สำคัญที่สุดคือครู จึงควรพิจารณาด้วยว่าครูที่อยู่ในโครงการทำอะไรพิเศษที่ทำให้เขามีความรู้อะไรพิเศษ

๑๑. สิ่งที่น่าเสนอในรายงานเป็นผลสัมฤทธิ์ของการเรียน แต่ควรจะมีการนำเสนอรูปแบบการสอนของแต่ละวิชาให้เห็นภาพชัดเจนว่าอาจารย์แต่ละคนมีเทคนิคการจัดกิจกรรมที่แตกต่างจากเดิมอย่างไร มีลักษณะเฉพาะอย่างไร ควรทำให้เห็นเป็นรูปธรรมว่ามีความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของแต่ละวิชาอย่างไร มีเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตชัดเจน และทุกวิชาต้องยึดเป้าหมายตรงนี้ ซึ่งจะให้เห็นพัฒนาการของนักศึกษาในประเด็นเหล่านี้

๑๒. สิ่งที่ควรปรากฏให้เห็นเด่นชัดคือคู่มือการสอน และท้ายที่สุดแล้วต้องเกิดสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งคือคู่มืออาจารย์ที่จะสอนครูให้เป็นครูตามอุดมคติ จะได้ทำให้ครูคนอื่น ค่อย ๆ เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน

๑๓. ถ้าหากอาศัยกิจกรรมจากการเรียนการสอนจากรายวิชานั้น น่าจะยังไม่ครอบคลุม เพราะกิจกรรมเสริมต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญ มีการรายงานไว้แต่ไม่ปรากฏในผลการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้น ภาคเรียนที่ ๑ จัดกิจกรรมอะไรเสริม ที่เห็นชัดเจน ผลเป็นอย่างไร สร้างพัฒนาการให้นักศึกษาอย่างไร จนท้ายที่สุดจะทำให้เห็นพัฒนาการไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงปีสุดท้าย เพื่อให้เห็นกระบวนการของการผลิตครูมืออาชีพ สิ่งเหล่านี้จำเป็นที่จะต้องนำเสนอ

๑๔. เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ในโครงการนี้มีความแตกต่างกันอย่างไร เนื่องจาก นักศึกษาสาขาวิชานี้ยังคงมีเปิดสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งในท้ายที่สุดแล้วจะมีคำถาม คือ นักศึกษาสองกลุ่มนี้มี อะไรที่แตกต่างกัน

๑๕. ผลการเรียนรู้บางรายวิชานักศึกษาได้ A ทุกคน ทำให้เกิดข้อสงสัยมาก เช่น เครื่องมือวัดถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่สามารถแยกกลุ่มนักศึกษาได้แสดงว่าเครื่องมือขาดคุณภาพใช่หรือไม่ และบางรายวิชาไม่ควรจะ ได้ผลการเรียน A ทุกคนมีข้อสงสัยว่าจริงหรือไม่ และมีนักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๔.๐๐ จำนวนมาก ควรนำเสนอให้เห็นชัดเจนว่าคุณภาพของเครื่องมือวัดใช้ได้จริงหรือไม่ และผลการดำเนินโครงการต้องให้ตรง จุดประสงค์ที่นำเสนอเมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้ว หรือสองปีผ่านไป เป็นไปตามตัวบ่งชี้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้จะเป็น ตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและคุณภาพของการดำเนินโครงการที่ชัดเจนขึ้น

๑๖. ผลการเรียนรู้ที่ได้ A ทุกคน ขึ้นอยู่กับหลักการวัด เพราะข้อสอบเป็นชุดเดียวกับนักศึกษา ที่เรียนในมหาวิทยาลัย จึงเป็นไปได้ว่านักศึกษากลุ่มนี้อาจจะได้ผลการเรียน A ทั้งหมด แต่นักศึกษา ในมหาวิทยาลัยอาจจะได้ B ได้ C เป็นต้น

๑๗. กิจกรรมที่นำเสนอในรายงานครั้งนี้เป็นเพียงบางส่วน อาจจะไม่สมบูรณ์ แต่จริง ๆ มีกิจกรรม เสริมประสบการณ์สำหรับเด็กกลุ่มนี้อย่างต่อเนื่อง มีกิจกรรมที่อยู่ในหอพัก มีอาจารย์ประจำหอพัก และ มีกิจกรรมที่ให้เด็กเหล่านี้ทำในลักษณะของการทำร่วมกันเป็นกิจกรรมเสริม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเด็กไม่ได้ หมายถึงเฉพาะกิจกรรมที่เกิดจากตัวรายวิชาอย่างเดียว คณะจะนำข้อเสนอแนะไปทำให้เพิ่มเติมให้ชัดเจนและ จะนำเสนอในครั้งต่อไปให้ชัดเจนว่า นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มีกิจกรรมเสริมอะไรบ้างในหอพัก และกิจกรรม ชั้นเรียน โดยเฉพาะการออกแบบของการจัดการเรียนการสอนของเด็กกลุ่มนี้นั้นใช้การวิจัยเป็นฐานการเรียนรู้ ในหลายด้าน มีปรากฏใน มคอ.๓ แต่ในเอกสารรายงานฉบับนี้ไม่ได้รายงาน มคอ.๓

๑๘. เป็นโครงการที่สำคัญ แต่เป้าหมายจริง ๆ ของโครงการนี้คืออะไร เพราะสมมุติว่าใน ๕ ปี ข้างหน้า มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาที่ได้เกียรตินิยมทั้งหมด แต่เมื่อเสร็จสิ้นโครงการนี้แล้ว สามารถจะนำผลจากโครงการนี้ไปใช้กับนักศึกษาครูของมหาวิทยาลัยกว่า ๒,๐๐๐ คนได้หรือไม่ ประเด็นนี้เป็น คำถามที่สำคัญมาก ดังนั้น จึงคิดว่าเป้าหมายความสำเร็จไม่ได้อยู่ที่ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของเด็กเพียงอย่าง เดียว วันนี้ตัวป้อน (Input) เป็นเด็กกลุ่มพิเศษ ซึ่งต้องยอมรับว่าเด็กส่วนใหญ่อยากเข้ามาเรียนเนื่องจากมีงาน รออยู่ข้างหน้าส่วนผลผลิต (Output) ที่เด็กจะได้คือ ๕ ด้าน ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี

๑๙. ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญคือกระบวนการ (Process) เป้าหมายสำคัญของโครงการนี้จึงควร เป็นกระบวนการ ซึ่งประกอบไปด้วย (๑) อาจารย์ วันนี้มีอาจารย์นำร่องอยู่ ๖ - ๗ คน วิธีการสอนของอาจารย์ เหล่านี้ต้องเป็นต้นแบบที่สำคัญที่จะให้คนอื่นนำไปใช้สอนเด็ก ๒,๐๐๐ คน เพียงแต่โครงการนี้ได้ผลสัมฤทธิ์ สุดท้ายแล้วจะได้เด็กที่เป็นไปตามเป้าหมาย แต่ไม่ได้กระบวนการ ซึ่งควรพิจารณาว่าการพัฒนาอาจารย์ทำ อย่างไร เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างไร (๒) วิธีการสอน เปลี่ยนไปอย่างไรที่จะเป็นต้นแบบให้คนอื่น ๆ นำไปใช้ต่อไป (๓) ความพยายามที่จะให้เด็กเข้ามาอยู่ในระบบหอพัก ประสบความสำเร็จหรือไม่ นักศึกษาพอใจที่จะอยู่หรือไม่ กระบวนการจะอย่างไร (๔) เรื่องของสิ่งแวดล้อมที่นักศึกษาครูต้องการ รวมถึงเรื่องที่สำคัญมากคือกระบวนการ วิธีการฝึกสอน จะเกิดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพได้หรือไม่ นักศึกษาจะต้องเริ่มออกฝึกประสบการณ์ตั้งแต่ ภาคเรียนแรกที่เข้ามาศึกษาที่นี้ก็ได้ เรื่องสำคัญของโครงการคือกระบวนการที่สำคัญที่สุดที่จะต้อง ได้คำตอบสุดท้ายจากการทดลองของเด็กกลุ่มนี้ว่าสุดท้ายแล้วกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาครูเป็นเลิศที่จะ นำไปใช้ในมหาวิทยาลัยต่อไปกับเด็ก ๒,๐๐๐ คน หลายเรื่องน่าจะเป็นเรื่องในอนาคตที่ต้องหาคำตอบมานำเสนอ เพื่อความชัดเจนต่อไป

๒๐. การประเมินกลุ่มเล็กต้องมีวิธีการประเมินต่างหาก โดยนำคุณภาพเป็นเกณฑ์ คุณภาพในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าทำถึงตรงนี้ได้แล้วได้คุณภาพ สิ่งที่มีคุณภาพดีขึ้นต่อเนื่อง มีการพัฒนาต่อเนื่อง ถ้าหากคุณภาพไปถึงจุดหนึ่งแล้วหยุดก็ไม่มีคุณภาพอีกต่อไป ดังนั้น เมื่อจัดนักศึกษากลุ่มเล็กจึงควรต้องเปลี่ยนวิธีประเมินและไม่ควรนำตำรามาอ้างอิงมากนัก เพราะตำราทำไว้สำหรับกลุ่มใหญ่

๒๑. การประเมินที่ดีต้องให้ผู้ถูกประเมินรู้ว่าตัวเองยังทำไม่ได้อีกมาก หากให้เป็นคะแนน คะแนนต้องสูงมาก

๒๒. กระบวนการมีความสำคัญก็จริงแต่ก็ไม่ควรยึดกระบวนการมากนักควรยึดผลลัพธ์เป็นสำคัญ กระบวนการอาจจะไม่ถูกหรือดี กระบวนการที่เหมาะสมของแต่ละคนไม่เหมือนกัน กระบวนการนั้นต้องถูกกำกับด้วยคุณธรรมจริยธรรม แต่แน่นอนว่ากระบวนการมีความสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ หรือผลลัพธ์

๒๓. ถ้าหากเรียนครบหลักสูตรแล้วสามารถสร้างความเชื่อมั่นหรือไม่ ในกระบวนการสิ่งที่สำคัญคือครูผู้สอน ต้องรองรับกับแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ นั่นคือต้องการการเรียนรู้ learning how to learn กระบวนการเรียนของเด็ก เด็กต้องได้เห็นวิธีการของผู้สอนที่มีความชำนาญ สอนให้เด็กเป็นผู้ที่จะมีวิธีการ เป็นเป้าหมายที่สำคัญในรูปแบบของการเรียนการสอน การเลือกผู้สอนที่จะมาสอนต้องได้ผู้เชี่ยวชาญ เทคนิควิธีการจะได้มาคือผู้สอนต้องคัดกรองและตั้งเป้าหมายให้ดี จะมีเทคนิคการเรียนการสอนที่ต่างไปจากเดิมและรองรับจากแนวคิดใหม่นี้

๒๔. การจัดให้พักหอพักถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่ไม่ต้องมีครู แต่สร้างบรรยากาศให้ได้รู้ ความสะอาด การอยู่ร่วมกัน ความรับผิดชอบ จริยธรรม คุณธรรม เป็นต้น เป็นเรื่องที่ดีของการอยู่หอพัก โครงการนี้หากจะทำให้ได้ผลควรปรับกระบวนการสรรหาผู้สอนที่เป็นต้นแบบให้ได้ และมีแนวคิดที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงด้วย ควรทบทวนและปรับแนวคิดและเป้าหมายบางประการ รวมทั้งการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

๒๕. ต้องมั่นใจว่าจะทำให้เห็นวิธีการประเมินที่ชัดเจน ที่แม่นยำ รวมทั้งเกณฑ์การประเมินเชิงคุณลักษณะ ไม่ใช่ร้อยละ ควรใช้เกณฑ์การประเมินที่สอดคล้อง

๒๖. เป็นโครงการที่ดีมาก แต่พอทำไปแล้วเหมือนเป็นลักษณะโครงการที่ต้องการให้เกิดขึ้นแต่บางครั้งตลอด ๕ ปี เราพยายามดำเนินการให้เหมือนกับให้เด็กมาแข่งขันกันมุ่งสู่ความเป็นเลิศ สิ่งที่ได้ก็ไม่ได้ไม่ควรให้เด็กเกิดแนวคิดว่าตลอด ๕ ปี ฉันพันโทหรือยัง จบไปแล้วจะทำอะไรที่จะกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจนำผลจากการเรียนรู้ไปใช้ และท้าทายให้นำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต

๒๗. ควรวางแผนสำหรับนักศึกษาในระยะ ๕ ปี ยกตัวอย่าง โครงการครูชนบทส่งผลให้พัฒนาครูได้คิดเอง สร้างเทคนิคจากการได้เรียนมาตลอด ๔ ปี การฝึกประสบการณ์ปัจจุบันไม่เหมือนอดีต เด็กไม่ได้คิดเอง ไม่ได้ทำเอง ทุกอย่างทำเพื่อให้อาจารย์นิเทศพอใจ แต่การออกไปสู่โครงการชนบท ต้องไปสัมผัสกับชุมชน ผู้ปกครอง และความต้องการของท้องถิ่น

๒๘. โครงการนี้เป็นโครงการที่เป็นเป้าหมายหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ คงต้องไปทำต่ออีกหลายประการ เช่น ต้องทำให้โครงการนี้เป็นต้นแบบที่จะใช้สำหรับการผลิตครูต่อไป การที่จะเป็นต้นแบบได้ก็ต้องชัดเจน ประการแรก สิ่งที่ต้องหาคำตอบให้ได้คือเรื่องของการพัฒนาอาจารย์ เพื่อที่จะเป็นต้นแบบในการสร้างนักเรียนครูต่อไป ควรจะทำวิจัยในเรื่องของนักศึกษาเป็นศูนย์กลางตามแนวคิดของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ประการที่สอง ควรหาคำตอบเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้แตกต่างจากปกติที่สอนอยู่ การจัดกิจกรรม การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย ชุมชน การสร้างประสบการณ์วิชาชีพ ต้องตอบว่าจะทำอย่างไร ให้ชัดเจน ประการสุดท้าย เมื่อเสร็จสิ้นโครงการต้องตอบได้ว่าผลลัพธ์ที่ออกมาดีกว่าโครงการปกติใน ๔ ปีสัปดาห์ ใดๆ ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ถ้าเราจะทำให้เป็นต้นแบบยากอย่างไรเราก็ต้องทำ

๔.๑.๒ การบริหารจัดการหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า อธิการบดี กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง นำเสนอที่ประชุมพิจารณาระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัย คือ สถาบันพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีชุมชนแห่งเอเชีย (adiCET) ซึ่งจะได้นำเสนอความเป็นมาว่าทำไมถึงต้องจัดตั้ง adiCET ทั้งนี้ การจะทำอะไรต้องดูกฎ ระเบียบ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น ตามมาตรา ๘ กำหนดไว้ชัดเจนให้มหาวิทยาลัยราชภัฏศึกษา พัฒนา เทคโนโลยี พื้นบ้าน และเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทั้งหมด มี ๑๐ ข้อ ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยดำเนินการทุกข้อ แต่ข้อนี้อ่อนที่สุด สอนและผลิตบัณฑิตกว่าร้อยละ ๙๐ ทำการวิจัยเล็กน้อย แต่เรื่องสิ่งแวดล้อมพื้นบ้านท้องถิ่นที่เป็นรูปธรรมนั้น ไม่มีตัวบ่งชี้เลย ซึ่งอธิการบดีได้กล่าวไว้เมื่อ ๓ ปีก่อนว่าจะทำอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหลายเรื่อง ที่พูดกันตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นโลกร้อน การใช้พลังงานต่าง ๆ เรื่องสิ่งแวดล้อม อธิการบดีพยายามพัฒนา adiCET ค่อนข้างมาก แต่ก็ยังไม่เป็นรูปธรรม ซึ่งได้จัดสรรงบประมาณปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๓ ปีที่ผ่านมา ใช้งบประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ยังไม่ได้ผลมาก อธิการบดีต้องการทำให้ราชภัฏเชียงใหม่ในมิติการอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่น อย่างเป็นรูปแบบที่แท้จริง เป็นแบบอย่างของมหาวิทยาลัยท้องถิ่นที่อยากจะได้อย่างยิ่ง เป็นรูปธรรม ยั่งยืน งบประมาณปลายปีได้มีโอกาสเชิญรองศาสตราจารย์ ดร.วัฒนพงษ์ รัชชวิเชียร ซึ่งเป็นเพื่อนที่เคยทำงานด้วยกันมานาน ที่เกษียณอายุราชการแล้ว จึงขอให้มาช่วยทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นรูปธรรมชัดเจน ได้หรือไม่ งบประมาณก็ไม่มีให้ บุคลากรก็ไม่มีให้ และไม่มีเงินด้วย จะทำอย่างไร ก็ร่วมวางแผนกัน ๔ เดือน ท้ายที่สุดถ้าจะมีบุคลากรมาทำงานก็ต้องมีงบประมาณจ้าง จึงต้องเปิดหลักสูตรเพื่อนำงบประมาณนั้นมาบริหาร และให้ตั้งเป็นหน่วยงานในกำกับของมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.วัฒนพงษ์ รัชชวิเชียร ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีชุมชนแห่งเอเชีย ได้นำเสนอข้อมูล รายละเอียดตามเอกสารหมายเลข ๔.๑.๒

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์อาวูร์ ศรีศุภรี ที่ปรึกษาสภามหาวิทยาลัย นำเสนอข้อมูลประกอบการระดมความคิดเห็น รายละเอียดตามเอกสารประกอบการบรรยาย

ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. การบริหารจะเป็นองค์กรรัฐหรือมหาวิทยาลัยในเมืองไทย หากจะให้มีประสิทธิภาพดี ควรไปดูรูปแบบการบริหาร (Model management) ของภาคเอกชน ซึ่งเชื่อว่า adiCET สามารถเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐได้ มีคณะกรรมการบริหารโดยอธิการบดีเป็นประธานกรรมการ มีบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม มีหน่วยงานของรัฐ สำคัญที่สุดต้องนำภาคเอกชนมาสนับสนุน ขณะนี้การศึกษาไทยทั้งระบบยึดติดกับเรื่องกฎระเบียบล้าสมัย กฎหมายไม่เอื้ออำนวยหลายประการ adiCET ถ้าตั้งเป็นหน่วยงานในกำกับ จะคล่องตัว มลนิธิต่าง ๆ มีความสามารถมากในการหาเงิน เพราะฉะนั้น adiCET เป็นหน่วยงานที่ดีที่สุดที่จะเป็นตัวอย่างของราชภัฏแต่ต้องนำภาคเอกชนเข้ามาร่วม

๒. หน่วยงานในกำกับถ้าจำแนกตามวัตถุประสงค์จะมี ๒ ประเภท คือ (๑) หน่วยงานที่ต้องการความคล่องตัวแล้วเป็นพันธกิจที่มหาวิทยาลัยต้องทำ เป็นอย่างไรก็ต้องทำ ประเภทนี้มหาวิทยาลัยต้องสนับสนุน และ (๒) หน่วยงานที่มีแนวทางที่จะแสวงหารายได้เพิ่มขึ้น แต่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเก่งแต่

ใช้เงิน แต่เรื่องหาเงินไม่เคยให้ความสำคัญ หน่วยงานในกำกับประเภทที่ ๒ เบื้องต้นมหาวิทยาลัยสนับสนุนถูกต้องแล้ว แต่ผลงานที่ออกจะเป็นตัวชี้ว่าต่อไปจะทำอย่างไร และถ้าองค์กรใดที่สามารถหาผลประโยชน์และสามารถจัดการรายได้เข้ามาได้คือต้องเลี้ยงตนเองให้ได้ ต้องทำอย่างนั้น ความท้าทายตรงนี้ต้องให้มีในหน่วยงานในกำกับประเภทที่ ๒ ในกรณีที่อยู่ภายใต้การนำเสนอ adiCET เป็นตัวอย่าง ถือว่าเป็นหน่วยงานที่น่าสนใจ เชื่อว่าสามารถหารายได้ด้วยตนเองได้ แต่ก็ยังไม่เห็นวิธีการว่าจะเป็นอย่างไกร การพิจารณาเรื่องกฎระเบียบที่ว่าบางครั้งผูกมัดตัวเอง แต่คิดว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้มีกฎระเบียบที่ยืดหยุ่นที่สุด ตอบสนองผู้บริหารมากที่สุด จนทุกวันนี้ละเลยการตรวจสอบ ระบบการติดตามไม่ดี ไม่มีประสิทธิภาพ รายงานผลการเงินทั้งหลายรายงานบ้างไม่รายงานบ้าง กฎระเบียบเป็นเพียงการบอกแนวทางการปฏิบัติเท่านั้น หน่วยงานต้องมีเป้าหมายในการหารายได้เพิ่มเติม รวมถึงวิทยาลัยนานาชาติ ปัจจุบันใช้งบประมาณโดยไม่แสวงหาแหล่งรายได้ จึงควรพิจารณาให้รอบคอบว่าหน่วยงานประเภทใดเป็นประเภทที่ ๑ หน่วยงานประเภทใดเป็นประเภทที่ ๒ และต้องกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนว่าประเภทที่ ๒ ต้องพึ่งพาตนเองให้ได้ภายในกี่ปี ต้องกำหนดตัวชี้วัดให้ชัดเจนและมีความท้าทาย

๓. ในอนาคตการหารายได้เลี้ยงตนเองมาจากแหล่งใดเป็นหลักต้องพิจารณาให้ดี การจัดตั้ง adiCET เป็นการจัดตั้งเพื่อเสริมบารมีการเป็นราชภัฏเชียงใหม่ หรือจัดตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นวาระของโลก มหาวิทยาลัยต้องการให้ adiCET เสริมบารมีหรือไม่ และจะสร้างครูเป็นเลิศให้อยู่ในพื้นที่ adiCET ด้วยหรือไม่ ต้องชัดเจน ณ ปัจจุบันมีการแข่งขันมาก ถ้าทำไปต้องสำรวจเป้าหมาย ลูกค้ำ เช่น ลูกค้ำของ adiCET คือกลุ่มใด อยู่ที่ระดับอาเซียน หรือทุกประเทศในโลกต้องเป็นลูกค้ำ ถ้าหากพิจารณาลักษณะนี้พอจะมองเห็นภาพว่าตัวตนของ adiCET คืออะไร ต้องตอบใจให้ได้ว่าเป้าหมายคืออะไร ต้องชัดเจน ซึ่งเป้าหมายไม่จำเป็นต้องมีอย่างเดียว แต่ต้องให้เด่น หากยังไม่เห็นต้องให้เห็นก่อนไม่อย่างนั้นจะไปไม่ถึง

๔. ในเรื่องครูพันธุ์ใหม่ ในปัจจุบันจะใช้คำว่าสอนคงไม่ได้ เพราะเด็กพันธุ์ใหม่จะปฏิเสธวิธีการเดิม ๆ เด็กพันธุ์ใหม่ต้องใส่กระบวนการใหม่ ๆ จะพุ่มพุกเขาอย่างไร ใช้วิธีไม่เหมือนใคร ผู้ที่จะทำหน้าที่นี้ต้องไม่ยืนสอนหน้าชั้นเรียน เป็นวิธีการที่ต้องคิด

๕. เรื่องหน่วยงานเป็นเรื่องที่สำคัญ มหาวิทยาลัยควรตระหนักกว่าจะทำอย่างไรให้หน่วยงานในกำกับบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ แล้ว adiCET มีเป้าหมายอยู่อะไร ความยั่งยืนจะอย่างไร

๔.๒ พิจารณาแต่งตั้ง

- ไม่มี -

๔.๓ พิจารณาเรื่องการศึกษา

- ไม่มี -

๔.๔ พิจารณาเรื่องการออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ

- ไม่มี -

๔.๕ พิจารณาเรื่องการบริหารงบประมาณและการเงิน

- ไม่มี -

๔.๖ พิจารณาเรื่องการบริหารงานบุคคล

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องเสนอเพื่อทราบหรือทักท้วง

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ๖.๑ อนุมัติให้ปริญญาและประกาศนียบัตรบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ปีการศึกษา ๒๕๕๔ และปีการศึกษา ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๕

เลขานุการสภามหาวิทยาลัยนำเสนอที่ประชุมว่า ด้วยสภาวิชาการในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้พิจารณาเสนอการให้ปริญญาแก่นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาครบถ้วนตามหลักสูตรแล้ว ในระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ และประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๕๖๑ คน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามความในมาตรา ๒๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนี้

สำเร็จการศึกษา วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕

• ระดับปริญญาตรี	๒	คน
รวม	๒	คน

สำเร็จการศึกษา วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕

• ระดับปริญญาตรี	๒	คน
รวม	๒	คน

สำเร็จการศึกษา วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕

• ระดับปริญญาตรี	๒	คน
รวม	๒	คน

สำเร็จการศึกษา วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

• ระดับปริญญาโท	๑๐	คน
รวม	๑๐	คน

สำเร็จการศึกษา วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

• ระดับปริญญาเอก	๖	คน
• ระดับปริญญาโท	๙	คน
• ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต	๓	คน
• ระดับปริญญาตรี	๕๒๗	คน
รวม	๕๔๕	คน

ดังนั้น มหาวิทยาลัยโดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน จึงนำเสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ปริญญาตามความในมาตรา ๑๘ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ รายละเอียดตามเอกสารหมายเลข ๔.๓.๑ นำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

มติสภามหาวิทยาลัย

อนุมัติให้ปริญญาและประกาศนียบัตรบัณฑิตแก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตยศึกษาตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔ และประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ จำนวน ๕๖๑ คน ตามบัญชีรายชื่อที่นำเสนอ

๖.๒ กำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งต่อไป

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๕ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสภามหาวิทยาลัย ชั้น ๒ อาคารราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ

ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๕ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ น. ณ ห้องประชุมสภามหาวิทยาลัย ชั้น ๒ อาคารราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ

มติสภามหาวิทยาลัย

รับทราบ กำหนดการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งต่อไป

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๐ น.

มนัญชยา รัตนกิจ

(นางสาวมนัญชยา รัตนกิจ)

ผู้ช่วยเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้จัดบันทึกรายงานการประชุม

ณัด บุญชัย

(นายณัด บุญชัย)

รองอธิการบดี

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

ผู้ตรวจรายงานการประชุม